

lovlab2U.ttf

LovesLabour

၁၂၃၄၅၆၇၈၉
—

„Pézary žil istý miň menom Kornelius, staršík kloborty, zvanej Štulšťa. bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával všetko a almužiny l'vom a ľistavene sa modil k Bohu. Kdež očko tretej hodiny popolitní videl jasne vo videní Božieho anjela, ktoré prihádzalo nemu a oslovovalo ho: „Kornelius!“ Ale on na neho hľadal a predstavil sa mu: „Je je, pane?“ Dopovedal mu: „Dvej modlitby a troje almužiny vystúpili pred Bohom tvárom a on si na ne spomenul. Keď teraz pošli miň do Jozepa a zavolaj si Šimona s prímením Peter, ktorý je v istech Šimonov, gurbiam, čo má dom pri mori.“ Keď aniel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dve duchy služeb a nábožného vojaka z tých, čo miň boli posriadení, rôzne im porozprával a poslal ich do Jozepa. Da druhý deň, keď boli na ceste a bližili sa k mestu, Peter vysiel očko polodenia na strechu modliť sa. Keď vyskakal, chcel juť. Keďm mi pripravovali, padol do vnetrzenia. Boli otvorené okno a vystúpil až skôr ako nádoba, ale všetko prešielo, spust' až za štyri roky na zem. Boli v nej všetky duchy černoučkov, zmeplazov a neště stáctev. Keď zaznel miblas: „Peter, vstan, zavŕšaj a jaz!“ Ale Peter povedal: „Riadaťm ľuďom, pane, keď som mŕtvy nejedol nie poštrenený a mŕtve.“ Keď blás sa mi equal znova, druhý raz: „Je Boh osudil, tý nenaživý poštrenený.“ Toto sa opakovalo tri razy a konečná bola nádoba vzatá do uha. Keďm bol Peter v rozváku, čo to bol za úraz, ktorý viedol, zostali pri bráne miň, ktorých poslal Kornelius, a doprovodili sa na Šimonoov dom. Zavolali a pájali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Keď Peter premýšľal o videní, Dúch mi povedal: „Bol' atrajať ē a traja miň. Vstanť teda, žiť' doň a bez väčšania chod' s nim, keď som ich ja poslal.“ Peter zisiel k miňom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Keďli čomu ste prisli?“ Umi povedali: „Svetník Kornelius, spravedlivý a bohabojný miň, ktorému celý ľudostí narod vydáva svedectvo, vlastal počin a so svätcu anjela aby si ē a pozval do domu a vyspečil troje slová.“ Zavolal ich teda dom a počastil. Da druhý deň vstal a šiel s nim a niektorí bratia z Jozepa ho spreviezali. Keď všetci tien prišiel do Pézarej. Kornelius ich ihz čakal spolu s pozanými pribráznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prihádzal, Kornelius miň vysiel v ústrety, padol miň k náhľam a poklonil sa. Ale Peter ho zavolal a povedal mi: „Vstan, aj ja som len človek.“ Keď sa s ním rozprával, vysiel dom a násled tam mnoho zhromaždených. Keď povedal mi: „Keď víete, že Žid sa nesmie spočítať ani stretnúť s ľudjincom. Keď miže Boh ukázal, že nemám nitočho nazývať poštrenený alebo mŕtvestúho človeka. Preto som prišiel bez väčšania, keď ste ma pozvali. Keď pájam sa, keďli čomu ste ma pozvali?“ Kornelius povedal: „Keď to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popolitní modil vo svojom dome. Čiú preto miň zastal miň v bielom odevi a povedal mi: „Kornelius, twoja modlitba je uslyšaná a Boh si spomenul na troje almužiny. Postoli teda do Jozepa a zavolaj si Šimona s prímením Peter, ktorý v dome gurbiam Šimona pri mori.“ Žiata som teda poslal po teda a ty si dobre īrobil, že si prišiel. Keď teraz sme my všetci tu pred Bohom tvárom, aby sme vyspečili rôzne, čo ti Pán prefázal.“ Peter Peter vstal rúta a povedal: „Dnesaj poznávam, že Boh nemácia niktom, ale v každom narode mi je milý ten, kto sa ho boji a koná spravodivo. Svojom Žrada zoskal slovo a zrestoval počas krízy Ježiša Krista, on je Pánom všetkých. Keď víete, čo sa poňúk od Galilej po krste, ktorý hľadal Ľánu, dialo po celej Ľidei; ale Boh pomazal Ježiša z Nazaretu Dúhom Svätujom a morom a on chodil, dobre robil a īzpravoval všetkých posadničských diablim, keď bol s ním Boh. Keď my sme svedčíme všetkého, čo īrobil v judejskej krajinie i v Jeruzaleme. Keď zaviesili ho na drevo a zabili. Boh ho tristicheho dňa vysriesiel a dal miň, aby sa zjavil — nie všetkemu l'vom, ale svedkom, ktorých Boh vopred īnobil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a pilí. Keď prefázal nám, aby sme l'vom blásali a dosvedčovali, že to jeho Boh īstanovil za súd ľudí a mŕtvyh. Ľemom vysávajú všetci svedčíci, že pre jeho meno dosiahlne īpustenie kresťanov kresťan, ktoré v neho verí.“ Keďm Peter toto hovoril, zoskúsil Dúch Svätuj mi všetkých, čo počivali slovo. Keď veriaci z obrezy, čo prišli s Peterom, ťašli, že sa dar Ducha Svätujho vylial aj na počívace, keď ich počili hovorit jazykmi a vedeľiť Bohom. Peter povedal: „Bože ešte nicto zabrániť, aby boli vedeni počestní tí, čo vlastili Ducha Svätujho tak ako my?“ Keď prefázal ich počestní v meno Ježiša Krista. Peterom ho prosili, aby n ich nicto īroval ke dni īrostal.